

**a Budai Központi Kerületi Bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: 11.P.20.603/2025/9.

A felperes: Lombard Zala Pénzügyi Szolgáltató Zártkörűen Működő
Részvénytársaság
(8360 Keszthely, Pethő utca 6.)

A felperes képviselője:

Az alperes:

Az alperes képviselője: dr. Lajos Sándor ügyvéd
(1093 Budapest, Boráros tér 3. 3. emelet 9.)

A per tárgya: szerződés érvénytelensége

Rendelkező rész

A bíróság a keresetet elutasítja.

**A bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek
forint perköltséget.**

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Fővárosi Törvényszéknek címezve a jelen bíróságon lehet elektronikus úton vagy a nem elektronikus kapcsolatban tartó fellebbező fél esetén papír alapon 3 példányban benyújtani.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja, vagy tárgyaláson fogantatható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésében kell előterjesztenie. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított tizenöt napon belül tárgyalás tartását kérheti.

A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 379. és 380. §-ában meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni, a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos, vagy a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s

Tényállás

- [1] A bíróság a felek nyilatkozatai és az általuk becsatolt okiratok alapján a következő tényállást állapította meg.
- [2] 2005. október 22-én a K&H Pannonlízings Pénzügyi Szolgáltató Hold Rt.-vel, mint hitelezővel (felperesi jogelőd) az alperes, mint adós gépjármű vásárlási kölcsönhöz deviza alapú kölcsönszerződést (a továbbiakban perbeli kölcsönszerződés) kötött. A szerződés tárgya egy Renault Megane Limousine 2.0. típusú személygépjármű, amelynek bruttó vételára 3.250.000 volt. A perbeli kölcsönszerződés 2. pontja alapján a kölcsön összege 18.055,55 svájci frank volt, évi 7,68 % mértékű ügyleti kamat, évi 8,38 % THM, 100 hónap futamidő mellett 39.779 forint (2545,55 CHF) havi törlesztőrészlet mellett. A megállapodás a deviza elfogadáskori vételi árfolyamát 162,00 forintban, míg az eladáskori árfolyamot 164,52 forintban jelölte meg.
- [3] A perbeli kölcsönszerződés alapján a hitelező 2.925.000 forint kölcsönt adott át az alperes részére.
- [4] A felperesi jogelőd 2011. október 18-án beolvadt a K&H Bank Zrt.-be, aki a perbeli kölcsönszerződésből eredő követelést 2016. június 16-án kelt engedményezési szerződéssel a felperesre engedményezte.
- [5] A jelen bíróság előtt 9.P.XII.21.806/2024. számon folyamatban volt perben a felperes (jelen per felperes) kereseti kérelmében arra kérte a bíróságot, hogy a perbeli kölcsönszerződés alapján kölcsön jogcímén elsődlegesen kötelezze I. rendű (jelen per alperese) és II. rendű alperest egyetemlegesen 1.730.311 forint tőke, 80.000 forint lejárt kamat, valamint 1.730.311 forint után 2016. június 17-től a kifizetésig évi 13,68% kamat; míg másodlagosan az árfolyamkockázati tájékoztatás hiányos voltára tekintettel érvénytelen kölcsönszerződést nyilvánítsa érvényessé akként, hogy a szerződés tárgya a kölcsön összege 2.925.000 forint, a THM megegyezik az ügyleti kamattal, a kamat éves mértéke 9,63%, a hiteldíj nem változtatható meg, a törlesztőrészletek száma 100, egy törlesztőrészlet 52.715 Ft/hó, és kötelezze az I. rendű és II. rendű alperest egyetemlegesen 1.730.311 forint tőke, 80.000 forint lejárt kamat, valamint 1.730.311 forint után 2014. január 2. napjától a kifizetésig 13,68% késedelmi kamat, valamint perköltség megfizetésére.
- [6] Az elsőfokon eljáró bíróság a keresetet elutasította. A bíróság ítéletében megállapította, hogy a perbeli kölcsönszerződés semmis tekintettel az árfolyamkockázati tájékoztatás hiányára. A perbeli legitimáció vizsgálatának körében a bíróság megállapította, hogy az engedményezés tekintetében a felperesnek nem volt perbeli legitimációja a szerződés érvényessé nyilvánításához és annak jogkövetkezményeinek levonásához figyelemmel arra, hogy az engedményezés során nem kerültek átruházásra a szükséges alapító jogok. A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság az 57.Pf.630.751/2022/6. számú jogerős ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [7] A K&H Bank Zrt., mint engedményező és a Lombard Zala Zrt. alperes, mint engedményes 2020. július 4-én a „Követelés engedményezésére vonatkozó szerződés 1. számú kiegészítése” című megállapodást kötöttek, amelyben a felek az engedményezési szerződést kiegészítve megállapodtak abban, hogy „a kölcsönszerződés érvénytelenségének bíróság általi esetleges megállapítására figyelemmel az engedményező/jogátruházó az engedményesre/jogszerzőre átruházza az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonására, az érvénytelenség jogkövetkezményeinek és ebből

eredő igények érvényesítésére vonatkozó jogát, a Kötelezettel szembeni a [...] megjelölt kölcsönügyletből eredően fennálló bármilyen jogcímen érvényesíthető [...] követelése igényérvényesítési jogát (Ptk. 6:202. § szerinti jogátruházás)”.

- [8] Az alperes a perbeli kölcsönszerződés alapján összesen 3.240.701 forintot fizetett meg a hitelező (felperes) részére.

A kereseti kérelem és az írásbeli ellenkérelem

- [9] A felperes a megváltoztatott kereseti kérelmében arra kérte a bíróságot, hogy a perbeli kölcsönszerződést az ítélelhozataláig terjedő időre nyilvánítsa hatályossá és kötelezze az alperest 737.199 forint tőketartozás, valamint ezen összeg után 2011. december 29. napjától – a fizetési felszólítás napjától – a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű késedelmi kamat és a perköltség megfizetésére.
- [10] A felperes kereseti kérelmét a a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban DH2. törvény) 37. § (1) bekezdésére, a DH2. törvény 3. § (2) bekezdésére, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban rPtk.) 231. § (1) bekezdésére, az rPtk. 238. § (1) bekezdésére, rPtk. 205. § (1)-(2) bekezdésére, az rPtk. 232. § (1) bekezdésére, az rPtk. 301. § (1) bekezdésére, az rPtk. 298. §-ára, az rPtk. 523. § (1)-(2) bekezdéseire, rPtk. 526. § (1)-(2) bekezdésére, az rPtk. 328. § (1)-(4) bekezdésére, az rPtk. 329. § (1) bekezdésére, az rPtk. 330. § (1)-(2) bekezdésére, az rPtk. 331. §-ára, a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban DH1. törvény) 1. § (1a) bekezdésére, a DH1. törvény 2. § 3. bekezdésére, a DH1. törvény 17. § (2)-(2a) bekezdéseire, a perbeli legitimáció körében a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban Ptk.) 6:202. §-ára, a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban Pp.) 2. § (1) bekezdésére, a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény (a továbbiakban Fmhtv.) 3. § (2) bekezdésére, a Kúria Gfv.VI.30.183/2021/4. számú, a Kúria Gfv.VI.30.087/221/7. számú (BH 2022.6.158), a Kúria Gfv.VI.30.183/2021/4. számú határozatára, a Gfv.III.30.213/2023/4. számú határozatára, a Kúria Jpe.III.60.037/2023/13. számú határozatára, a Kúria 10/2025. számú JEH-ra, valamint az Európai Unió Bírósága C-630/2023. számú ítéletére alapította.
- [11] A felperes a perbeli legitimáció körében a becsatolt jogátruházási szerződésre hivatkozva azzal érvelt, hogy a felek szándéka egyértelműen a jogátruházás megvalósítása. A szerződés egészéhez kapcsolódó jogok átruházására kizárólag jogátruházó szerződés alkalmas. A jogátruházó szerződés szövegéből kitűnően a felek nem a szerződéshez kapcsolódó valamennyi jogosultságot, hanem kifejezetten az érvénytelenség megállapítására tekintettel az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonására, azok érvényesítésére és az abból fakadó igények érvényesítésére vonatkozó jogát ruházták át. A felperes hivatkozva a 10/2025. számú JEH-ra hangsúlyozta, hogy a felek nincsenek elzárva attól, hogy az eredetileg engedményezést tartalmazó megállapodásukat bármelyik Ptk. hatálya alatti alapszerződésük esetén az érvénytelenség jogkövetkezményeivel kapcsolatos rendelkezési jogra vonatkozó jogátruházással egészítsék ki.
- [12] A felperes az ítélt dolog, mint jelen per megindításának akadálya körében előadta, hogy a perbeli eljárás nem azonos az előző perrel, mivel az alapját képező jogviszony lényeges változásokon ment keresztül. A felperes nem kizárólag engedményesként, hanem az alakító jogok tulajdonosaként lép fel. Az új kereset nem a szerződés felmondásának időpontján alapul, hanem a szerződés lejártán. A

bírósági gyakorlat is következetesen kimondja, hogy a jogerő hatás csak azonos jogalapon és ténybeli alapon előterjesztett kereseti kérelmekre terjed ki. Lényeges körülmény, hogy a felperesi jogelőd már nem perbevont fél, így az eljárás alanyi összetétele is eltér az előző peres eljárásban fennálló helyzettől.

- [13] A felperes hangsúlyozta, hogy egy érvénytelen, de hatályossá nyilvánítható kölcsönszerződésen alapuló kölcsön megfizetésének elmulasztásából eredő kötelmi jogi igényt kíván érvényesíteni az alperessel szemben. Arra hivatkozott, hogy a perbeli kölcsönszerződés nem vitatottan deviza alapú kölcsönszerződés: a kölcsönszerződés okirat a kölcsön deviza nemét és pontos összegét is tartalmazta azzal, kizárólag CHF-ben szerepel a kölcsön összeg. Ebből következően az átlagosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó számára egyértelműnek kellett lennie, hogy deviza alapú szerződést ír alá, még ha az aláírás napján ez a fogalom jogszabályi szinten nem is létezett. A felek akarata arra irányult, hogy az alperes a kölcsönt svájci frankban veszi fel, az elszámolás is mindvégig svájci frankban történt. Ebből következően a perbeli kölcsönszerződés tárgya 18.055,56 svájci frank kölcsön nyújtása.
- [14] A felperesi érvelés alapján, mivel a kölcsön összegét idegen pénznemben határozták meg a szerződés deviza alapúsága miatt, a megfelelő számítást a Pp., a DH2. törvény és az rPtk. szabályait alapul véve, átváltás útján kell elvégezni. Tekintettel arra, hogy a bíróság a szerződést érvénytelenné nyilvánította, az érvénytelen szerződésből fakadó, ahhoz kapcsolódó aktusok sem tekinthetők érvényesnek, így a DH2. törvény alapján készült elszámolás joghatás kiváltására alkalmatlan, ezért a deviza alapú szerződés esetében deviza alapon történő átváltás alkalmazása szükséges. A felperesi jogi álláspont alapján az elszámolás helyesen az MNB árfolyama szerint történik azzal, hogy az elszámolás napja a megváltoztatott kereseti kérelem előterjesztésének napja, 2025. augusztus 28. napja: tehát 18.055,56 svájci frank 425,91 HUF/CHF árfolyamon átszámítva 7.690.044 forint, amelyből az alperes 3.240.701 forintot fizetett meg, a fennmaradó 4.449.343 forint összegből jelen perben 737.199 forintot követel az alperestől. A felperes késedelmi kamat követelése kezdőidőpontját a fizetési felszólítás megküldése tényére alapította a C-630/23. számú ítélet javított 79. számú bekezdésére és a 10/2025. számú JEH [59] és [65] számú bekezdéseire hivatkozva. alapítja, ahol rögzítésre került, hogyha volt fizetési felszólítás, akkor onnantól késedelmi kamat követelhető.
- [15] A felperes az alperes érvelésével szemben arra hivatkozott, hogy jelen kereseti kérelem nem kizárólag pénzmegfizetésére vonatkozó petitum, ezért a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem alapján lefolytatott eljárás nem volt kötelező a felperes számára. A követelés elévülésével kapcsolatban a felperes hangsúlyozta, hogy az igény perbeli elévülése a fizetési meghagyás iránti kérelem benyújtásáig 2016. december 7. napjáig nem következett be. A felperesi jogelőd felmondása alapján a követelés elévülése 2011. szeptember 26-án kezdődött és 2012. január 2. napján átvett fizetési felszólítás az elévülést megszakította. A felperes 2016. július 13-án postára adott engedményezésről szóló értesítő levele és fizetési felszólítása, amely ugyan „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza a felpereshez, azonban a kézbesítés szabályszerűnek tekintendő, így az elévülés megszakítására alkalmas volt.
- [16] Az alperes írásbeli ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.
- [17] Az alperes írásbeli ellenkérelmét a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja, a Pp. 176. § (1) bekezdés c) pontja, a Ptk. 4. § (4) bekezdésére, az Fmhtv. 3. § (2) bekezdésére, az Európai Unió Bírósága C-630/2023. számú ítéletére, a 10/2025. számú JEH-ra, a BDT 2020.4193. számú, a BDT 2014.3154. számú, a Kúria Gfv.VI.30.382/2023/3. számú és Gfv.VII.30.758/2017/10. számú eseti döntéseire alapította.

- [18] Az alperes az alaki védekezés körében az eljárás megszüntetését kérte figyelemmel arra, hogy álláspontja szerint a pertárgyérték alapján a felperes perbeli igényét kizárólag fizetési meghagyásos eljárás lefolytatását követően érvényesíthette volna, továbbá a felperes keresete ítélt dolognak tekintendő. Az alperesi álláspont szerint a felperes által hivatkozott jogátruházásról szóló szerződés már az előzményi per idején is rendelkezésre állt, tehát a felperesnek módja és lehetősége lett volna az előzményi peres eljárásban becsatolni. Az alperes hangsúlyozta, hogy a felperes saját felróható magatartására, nevezetesen arra, hogy a jogátruházó szerződést nem csatolta az előzményi eljárásba, előnyök szerzése végett nem hivatkozhat.
- [19] Az alperes védekezése szerint a felperes nem rendelkezik perbeli legitimációval, mivel a perbeli kölcsönszerződés érvénytelensége okán nincs kölcsön jogcímén érvényesíthető követelés, tehát nincs olyan követelés, amely engedményezhető Kúria Gfv.VII.30.440/2019/11. számú ítélete.)
- [20] Az alperes megváltoztatott ellenkérelmében a hivatkozott uniós és kúriai joggyakorlat alapján hangsúlyozta, hogy az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatásra vonatkozó szerződési feltétel miatt a kölcsönszerződés érvénytelen az árfolyamváltozásból fakadóan alperesnek semmilyen többlet terhet nem szabad viselnie. Ezzel szemben az állított számítási móddal a felperes az árfolyamváltozásból eredő többlet terhet kíván az alperesre hárítani, mint amennyire eredetileg terhelte volna, amely nyilvánvalóan ellentétes minden fogyasztóvédelmi szabályozással, valamint a felsorolt Európai Unió Bírósága, illetőleg Kúria joggyakorlatával.
- [21] A szerződés teljes érvénytelensége esetén a fogyasztó számára lehetővé kell tenni az olyan jogi és ténybeli helyzet helyreállítását, amelyben az érintett fogyasztó akkor lett volna, ha nem köti meg a szerződést. Ilyen esetben a fogyasztónak egyrészt jogosultnak kell lenniük a hitelintézettől legalább az e szerződés teljesítése címén megfizetett havi törlesztőrészeket és költségek visszatérítését, valamint a felszólítástól számított törvényes késedelmi kamatok megfizetését követelni, még a hitelező a fogyasztótól csak az általa folyósított tőke visszafizetését, valamint adott esetben a késedelmi kamatok fizetését követelheti, ezt meghaladó teljesítést azonban nem. Ha úgy tekintjük, hogy az adott szerződés soha nem létezett, úgy nem beszélhetünk deviza alapúságról sem, hiszen ezt csak a szerződésben került kikötésre, nem keletkezhetek a szerződésből fakadóan jogok és kötelezettségek, azaz a szerződéses rendelkezéseket megszegni sem lehetett, a szerződés kapcsán felmondási jogot gyakorolni sem lehetett és a kölcsönszerződésből eredő lejárt követelés engedményezésére sem kerülhetett sor. A hivatkozott jogegységi határozatból egyértelműen következik, hogy a kölcsönszerződés esetén visszatéríteni kizárólag a ténylegesen folyósított kölcsönösszeget és a felszólítástól kezdve annak törvényes mértékű kamatait köteles a fogyasztó. A perbeli esetben vitán felül áll, hogy a hitelező 2.925.000 forint kölcsönösszeget folyósított, így kizárólag ez az összeg vehető alapul. Az alperesnek a 3.240.701 forint megfizetésére tekintettel 315.701 forint túlfizetése van. A követelés hiányában nyilvánvaló, hogy a késedelmi kamatkövetelés sem lehet alapos, amelyet egyéb iránt az alperesi összesített túlfizetés ténye is kizár.
- [22] Az alperes elévülési kifogást terjesztett elő hangsúlyozva, hogy az érvénytelenség jogkövetkezménynek levonását követően esetlegesen vélelmezett követelés megfizetésére felszólítást sem a felperes, sem a felperesi jogelőd az alpereshez nem intézett, így elévülést megszakító esemény sem történt. A korábbi, az érvénytelen szerződésből eredő követelések érvényesítésére irányuló felszólítások nem vehetőek figyelembe, hiszen olyan követelés megfizetésére szólították fel, amely bíróság előtt nem érvényesíthető az érvénytelenségre tekintettel.

A bíróság döntése és jogi indokai

- [23] A kereset nem alapos.

- [24] A bíróság a kölcsönszerződés okirat alapján megállapította, hogy a felperes jogelődje és az alperes 2005. október 22-én deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződést kötöttek, így a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján a felek jogvitájára az rPtk. szabályai az irányadók.
- [25] A DH1. 1. § (1) bekezdése alapján e törvény alkalmazásában fogyasztói kölcsönszerződésnek minősül a pénzügyi intézmény és a fogyasztó között létrejött deviza alapú (devizában nyilvántartott vagy devizában nyújtott és forintban törlesztett) vagy forint alapú hitel- vagy kölcsönszerződés, pénzügyi lízingszerződés, ha annak részévé a 3. § (1) bekezdése vagy a 4. § (1) bekezdése szerinti kikötést is tartalmazó általános szerződési feltétel vagy egyedileg meg nem tárgyalta szerződési feltétel vált.
- [26] A bíróság a kölcsönszerződés okirat alapján megállapította, hogy a perbeli szerződés fogyasztói kölcsönszerződés, amelyre a DH1. és a DH2. szabályai az irányadók.
- [27] A bíróság a kereset érdemi elbírálása során elsőként az alperes által előadott alaki védekezés alaposságát vizsgálta.
- [28] Az Fmhtv. 3. § (1) bekezdése alapján a pénz fizetésére irányuló, lejárt követelés – a (3)–(6) bekezdésben foglalt kivételekkel – fizetési meghagyás útján is érvényesíthető.
- [29] A Pp. 254. § (1) bekezdése szerint, csak a közjegyző hatáskörébe tartozó az Fmhtv. szabályozott fizetési meghagyásos eljárásban érvényesíthető – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a kizárólag pénz fizetésére irányuló olyan lejárt követelés, amelynek pertárgyértéke a hárommillió forintot nem haladja meg.
- [30] A DH2. 37. § (1) bekezdése szerint az e törvény hatálya alá tartozó szerződések tekintetében a szerződés érvénytelenségének vagy a szerződés egyes rendelkezései érvénytelenségének (a továbbiakban: részleges érvénytelenség) megállapítását - az érvénytelenség okától függetlenül - a bíróságtól a fél csak az érvénytelenség jogkövetkezményeinek - a szerződés érvényessé vagy a határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánításának - alkalmazására is kiterjedően kérheti. Ennek hiányában a keresetlevél, illetve a kereset érdemben - eredménytelen hiánypótlási felhívást követően - nem bírálható el. Ha a fél az érvénytelenség vagy a részleges érvénytelenség jogkövetkezményének levonását kéri, úgy azt is meg kell jelölnie, hogy a bíróság milyen jogkövetkezményt alkalmazzon.
- [31] A bíróság nem osztotta a pert megelőző kötelező nemperes eljárás igénybevétele tárgyában előadott alperesi érvelést. A felperes kereseti kérelmében a DH2. 37. § (1) bekezdése alapján terjesztette elő kereseti kérelmét figyelemmel arra, hogy a Fővárosi Törvényszék 57.Pf.630.751/2022/6. számú jogerős ítéletével lezárt perben a bíróság a deviza alapú kölcsönszerződés érvénytelenségét megállapította, azonban az engedményesként eljáró felperes az érvénytelenség jogkövetkezményét nem kérhette.
- [32] A bíróság a felperes által becsatolt 2020. július 16-án kelt szerződés alapján a hitelszerződésből eredő igényérvényesítés jogát a felperesi jogelőd jelen per felperesére átruházta, ezért a felperes már nem, mint engedményes, hanem mint a hitelező jogutódja a perbeli kölcsönszerződés érvénytelensége jogkövetkezményét kérhette. A bíróság hangsúlyozza, hogy ebből következően a perbeli esetben ítélet dologról sem lehetett szó tekintettel arra, hogy más perbeli pozícióban, tehát eltérő tényállás mellett kívánta anyagi jogi igényét a felperes érvényesíteni.

- [33] A felperes az érvénytelenség jogkövetkezményeként a 10/2025. számú JEH alapján nem az Fmhtv. 3. § (1) bekezdésébe és a Pp. 254. § (1) bekezdésében nevesített kizárólag pénz fizetésére irányuló kereseti kérelmet terjesztett elő, hanem az érvénytelenség jogkövetkezményeként a kölcsönszerződés hatályossá nyilvánítását és egyúttal a felek közötti szolgáltatás-ellenszolgáltatás egyensúlyának helyreállításaként az alperes meghatározott összeg megfizetésére kötelezését is kérte. Ebből következően a felperes a perbeli anyagi jogi igényét fizetési meghagyás útján nem érvényesíthette.
- [34] A bíróság az alperes elévülési kifogását nem találta alaposnak figyelemmel arra, hogy ennek kérdését a peres felek által hivatkozott előzményi perben eljáró bíróság részben már érdemben vizsgálta és megállapította, hogy a felperes 2016. december 7-én benyújtott fizetési meghagyás iránti kérelme az elévülést megszakította. A fizetési meghagyással szembeni ellentmondás folytán perré alakult eljárás 2022. április 21-én jogerősen befejeződött, amely per időtartama alatt az elévülési idő nyugodott, majd ezt követően a felperes a 2025. április 2-án előterjesztett keresetlevelével az rPtk. 327. § (1) bekezdés b) pontja alapján a követelését bírósági úton ismét érvényesítette, amely aktus az elévülési időt ismét megszakította.
- [35] A bíróság ezt követően a kereseti kérelmet az alperes érdemi védekezésére tekintettel vizsgálva megállapította, hogy a kereset nem alapos.
- [36] Az rPtk. 237. § (1)-(2) bekezdése szerint az érvénytelen szerződés esetében a szerződéskötés előtt fennállott helyzetet kell visszaállítani. Ha a szerződéskötés előtt fennállott helyzetet nem lehet visszaállítani, a bíróság a szerződést a határozathozatalig terjedő időre hatályossá nyilvánítja.
- [37] A 10/2025. számú JEH [49]-[50] bekezdései szerint a DH2 törvény az eredeti állapot helyreállítását kizárta, a törvény hatálya alá tartozó szerződések tekintetében a szerződés érvénytelenségének megállapítását az érvénytelenség okától függetlenül a bíróságtól a fél csak az érvénytelenség jogkövetkezményeinek – a szerződés érvényessé vagy a határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánításának – alkalmazására is kiterjedően kérheti. A szerződés elsődleges tárgyát meghatározó, a régi Ptk. 209. §-a alapján tisztességtelen feltétel miatt teljes egészében érvénytelen szerződések esetén viszont az érvényessé nyilvánítás lehetősége a Bíróság C-630/23. számú ítélete indokolásának 64-66. pontjaiban kifejtett indokra tekintettel – a fogyasztó erre irányuló megfelelő tájékoztatás ellenére fenntartott kérelme hiányában – kizárt, minthogy az érvényessé nyilvánítás feltételezné a szerződés módosítását.
- [38] A bíróság anyagi pervezetésére figyelemmel a felperes keresetváltoztatása az érvénytelenség alkalmazható jogkövetkezménye körében teljes egészében megfelelt a 10/2025. számú JEH határozatba foglalt – 2011. évi CLXI. törvény 42. § (1) bekezdése alapján a jogalkalmazó számára kötelező iránymutatást tartalmazó – rendelkezéseknek.
- [39] A bíróság azonban megállapította, hogy a felperes kereseti kérelmében érvényesített elszámolási - ellenszolgáltatás nélkül maradó szolgáltatás visszatérítéséről szóló – igénye nem felel meg a 10/205. számú JEH-ban, valamint az alapjául szolgáló EUB C-630/23. számú ítéletbe foglaltaknak.
- [40] A JEH [59]-[60] bekezdései alapján a teljes egészében érvénytelen deviza alapú szerződéseknel a hatályossá nyilvánítás olyan marasztalásnak felel meg, amely szerint a fogyasztó a kölcsönszerződés esetén köteles a pénzügyi intézménynek visszatéríteni a ténylegesen folyósított kölcsönösszeget és a felszólítástól kezdve annak törvényes mértékű késedelmi kamatát, míg a pénzügyi intézmény mindkét esetben köteles a fogyasztónak visszatéríteni az érvénytelen szerződés alapján neki bármilyen jogcímen megfizetett összegeket és a felszólítástól annak törvényes mértékű késedelmi kamatait.

[41] A felek által nem vitatottan a hitelező az alperes részére 2.925.000 forint összegű kölcsönt folyósított, tehát a pénzügyi intézmény (és a jogátruházással igényérvényesítési jogot megszerző felperes) a ténylegesen folyósított kölcsönösszegként kizárólag ezen összeg visszatérítését és az adósi fizetési késedelem esetén a fizetési felszólítástól számított késedelmi kamat megfizetését követelhetette alappal. Ugyancsak a felek által nem vitatottan az alperes 3.240.701 forintot a kölcsönszerződés alapján teljesített, tehát a kölcsön folyósított összegét (tőkét) meghaladóan teljesített a hitelező felé. A bíróság a késedelmi kamat követelés körében hangsúlyozza - figyelemmel arra, hogy a felperes a JEH-ban foglaltaktól eltérően határozta meg a kölcsönösszegét (CHF-ben) –, hogy a felperes a késedelmi kamat követelés vonatkozásában a keresetváltoztatást követően részletes, számszaki levezetés, amely az adósi késedelem mértékét és az alapjául szolgáló tartozás összecszerűségét bemutatta volna, nem adott elő, így az alperes fizetési késedelme jelen perben nem nyert bizonyítást, amelynek sikertelenségét a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles viselni. A felperes tehát nem bizonyította a JEH alapján követelhető tőke és késedelmi kamat iránti igénye megalapozottságát, azaz, hogy adós által a kölcsönszerződéssel összefüggésben megfizetett összegen felül a perbeli követelést milyen jogcím és számszaki levezetés mellett érvényesítheti alappal.

[42] Perköltség és perorvoslati tájékoztatás jogi indokai

[43] A bíróság perköltségről a Pp. 82. § (1) bekezdésre tekintettel a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján döntött, amely szerint a teljes mértékben pervesztes felperest kötelezte az alperes által a Pp. 81. § (1)-(3) bekezdése alapján felszámított, a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján számolt áfával növelt összegű ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

[44] A felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a felmerült perköltségeit maga köteles viselni.

[45] Az ítélet elleni fellebbezési jogosultság a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

Budapest, 2025. október 10.

Szucsikné dr. Soltész Ilona Rita s.k.
bíró

V é g z é s

A bíróság a Lombard Zala Pénzügyi Szolgáltató Zrt. felperesnek, alperes ellen szerződés érvényesség nyilvánítása iránt indult perében tanúsítja, hogy a 9. sorszámú ítélet 2025. november 28-án jogerőre emelkedett.

A végzés ellen fellebbezésnek nincsen helye.

Budapest, 2025. december 2.

Szucsikné dr. Soltész Ilona Rita s.k.
bíró